PARTEIKOOSOLEK

Teisipäeval, 8. oktoobril 1974. a. algusega kell 14.00 toimub TPI aulas

ÜLEINSTITUUDILINE PARTEIKOOSOLEK

Päevakorras:

* **NLKP Keskkomitee otsuse «Ühiskonnateaduste õpetamise ideelis-teoreetilise taseme tõstmisest N. E. Baumani nimelises Moskva Kõrgemas Tehnikakoolis ja N. G. Tšernõševski nimelises Saraatovi Riiklikus Ülikoolis» täitmise käigust instituudis.**

  Ühiskonnateaduste teaduskonna dekaan H. Tiido.

* **Informatsioon aruandluse-valimiste käigust TPI parteiorganisatsioonides.**

  Parteikomitee sekretäri asetäitja V. Arhangelski.

Kõigi kommunistide osavõtt kohustuslik.

TPI PARTEIKOMITEE

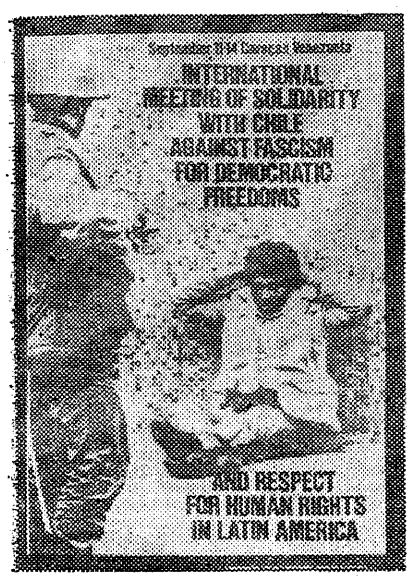

● September aasta tagasi oli must kuu Tšiili ajaloos.

● Kogu progressiivne maailm väljendab solidaarsust Tšiiliga.

● Solidaarsuskampaanias osaleb progressiivne üliõpilaskond. Kõrval näete RÜL-i poolt välja antud plakatit.

● Meie instituudi kommunistlikud noored kogunesid septembris solidaarsusmiitinguile.

Lähemalt 3. leheküljel loos «Sinuga, Tšiili!»

ALUSTAB ÜET AJAKIRJANDUSKOOL

◆ **Alustab oma tegevust ühiskondlike erialade teaduskonna AJAKIRJANDUSKOOL.**

◆ **Esimene kokkutulek on kolmapäeval, 9. oktoobril kell 16. Koguneda 15.45-ks «EVA»-klubisse (Akadeemia 9, III ühiselamu) — neil, kes asjast juba teadlikud, ja ka teistel, kes soovivad osaleda.**

◆ **Programmist ja plaanidest lähemalt juba kolmapäeval. Kes tõsist huvi tunneb, pole aga meiega enne kontakti saanud, astugu toimetusest läbi käesoleva nädala jooksul või ka esmaspäeval-teisipäeval.**

◆ **Esimesel õppusel esinemiseks on andnud oma nõusoleku TRÜ žurnalistikaõppejõud žurnalistikadoktor dotsent JUHAN PEEGEL.**

HELSINGLASED TAAS TALLINNAS

Helsingi Kõrgema Tehnikakooli üliõpilasliidu ja meie instituudi komsomolikomitee vahelise koostöölepingu üks punkt on vastastikune delegatsioonide vahetamine.

Sel nädalal on soome üliõpilased taas meie külalised. Helsingi Kõrgema Tehnikakooli üliõpilasliitu esindavad seekord TOIVO MÄKYNEN, JORMA ELORANTA, ESKO MIIKKULAINEN, TIMO KUKKASMÄKI ja MARKKU ERHOLTZ.

Nädalasse on mahtunud vestlused komsomolikomitees, kohtumised meie üliõpilastega, osavõtt filmiklubi üritustest. Kolmapäeval tutvuti Tartuga.

Pühapäevaõhtune laev viib külalised tagasi Helsingisse.

⊙ **P. Raukase pildil: Helsingi üliõpilased koos meie komsomolisekretäri Toomas Masinguga.**

ПРОЛЕТАРИИ ВСЕХ СТРАН, СОЕДИНЯЙТЕСЬ!

TP

ОРГАН ПАРТКОМА РЕКТОРАТА, КОМИТЕТА ЛКСМЭ И ПРОФКОМА ТПИ

ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК

Nr. 25 (755) **Neljapäeval, 3. oktoobril 1974** **XXVI AASTAKÄIK**

MÄÄRUS ja meie

● **NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1972. a. 18. juuli määruses «Abinõudest kõrgema hariduse edasiseks täiustamiseks meie maal» on fikseeritud kõrgema kooli tegevuse peasuund: «Saavutada, et noored spetsialistid valdaksid marksistlik-leninliku teaduse aluseid, omaksid sügavat teoreetilist ja erialast ettevalmistust, oleksid kõrgete moraalsete omadustega ja oskaksid töötada inimestega, viiksid ellu partei poliitikat». Määrus on tähtis tegevusjuhend ka meie instituudile. Mullu alustasime «TP»-s rubriiki «Määrus ja meie», kus valgustasime instituudielu tähtsamaid lõike ja määruse täitmist. Jätkame tänavu.**

Muudatusi õppeplaanides ja õppetöö korralduses kommenteerib prorektor Hugo Tiismus.

UUT ÕPPETÖÖS

Meeldiv on märkida, et möödunud õppeaastal tõusis õppeedukus nii talvisel kui ka kevadisel eksamisessioonil, ületades kevadel 90% piiri. See tulemus kinnitab veendumust, et enamus üliõpilasi ja õppejõude mõistab ja täidab hästi oma ülesandeid noorte spetsialistide kujunemisel ja kujundamisel. Eriti häid tulemusi saavutasid möödunud õppeaastal majandusteaduskond. keemiateaduskond ja elektrotehnikateaduskond. kus õppeedukus ületas instituudi keskmise. Sjit loogiline järeldus — instituudi õppeedukuse edasise tõusu peamised reservid peituvad tagasihoidlikuma õppeedukusega teaduskondade jõudmises eesrindlike tasemele.

Käesoleva õppeaasta üheks eripäraks on uute õppeplaanide rakendamine esimesel kursusel. Kõigepealt tuleks neis märkida õppeprotsessi paremat ajalist jaotust insener-tehnilistel erialadel: esimesed viis semestrit kestavad kõigil 17 õppenädalat ja järgnevad neli semestrit — 14. Vanades õppeplaanides olid semestrid erineva kestvusega, eriti vanematel kursustel, mis häiris õppetöö mõistlikku organiseerimist.

Õppeplaanide korrastamise tulemusena on ka eksamisessioonid viieaastase õppeajaga erialadel esimesel viiel semestril viidud neljale nädalale. mis peaks üliõpilastel soodustama õppematerjali põhjalikumat kordamist eksamieelsetel päevadel.

Uutesse õppeplaanidesse on sisse viidud kursused sissejuhatus erialasse, nõukogude õiguse alused ja automatiseeritud juhtimissüsteemid.

Et vastavad õppeprogrammid on ministeeriumi poolt veel kinnitamata ja sissejuhatust erialasse tuleb lugeda esimesel semestril, olime sunnitud koostama esialgse ajutise programmi nimetatud kursusele ja rakendama seda alates käesolevast sügissemestrist. Kursuse sisu peaks andma lühiülevaate värsketele üliõpilastele NSV Liidu sise- ja välispoliitika põhijoontest, kõrgema hariduse süsteemist ja struktuurist, õppetöö korraldamisest instituudis, üliõpilase ajabilansist, bibliograafiast. vaimse töö hügieenist, ühiskondlik-poliitilise praktika korraldamisest, üliõpilase õigustest ja kohustustest ning muudest üliõpilastele vajalikest teadmistest. Kursuse teises osas, mille viib läbi eriala profileeriv kateeder, selgitatakse eriala positsiooni rahvamajanduses, arengu peamisi suundi ja perspektiive, aga ka kateedri õppejõudude ja üliõpilasteadurite panust selles töös.

Kahe järgneva uue õppeaine programmid koostatakse ministeeriumi metoodikakomisjonides ja rakendatakse vanematel kursustel, mistõttu nende puudumine momendil meid eriti ei häiri.

Teisel ja vanematel kursustel jäävad õppetöö korraldamise aluseks vanad õppeplaanid kuni instituudi lõpetamiseni.

Õppe- ja tutvumis-tootmispraktikat on lubatud sooritada instituudi äranägemise järgi sobival ajal töökodades, arvutuskeskustes, instituudi laboratooriumides, uurimisinstituutides ja välitingimustes, kasutades samal ajal ka õppeekskursioonide võimalusi tootmisettevõtteisse. Õppe- ja tutvumispraktika sisu määratakse kindlaks kõrgema kooli või teaduskonna nõukogus, mille alusel kateedrid töötavad välja praktika programmi. Pärast kinnitamist rektori poolt muutub see programm ametlikuks dokumendiks.

Instituudil on õigus muuta tootmispraktika sooritamise aega, lähtudes kohalikest võimalustest praktikate summaarset kestvust muutmata. Sel alal seisab TPI metoodikanõukogu ja õppe-metoodikavalitsuse ees suur töö uute õppeplaanide unifitseerimisel, täites NLKP Keskkomitee otsust «Ühiskonnateaduste õpetamise ideelis-teoreetilise taseme tõstmisest N. E. Baumani nimelises Moskva Kõrgemas Tehnikakoolis ja N. G. Tšernõševski nimelises Saraatovi Riiklikus Ülikoolis». Vastavalt sellele otsusele muutub ühiskonnateaduste õpetamine permanentseks kuni üheksanda semestri lõpuni, kusjuures kõik lõpetajad sooritavad riigieksami teaduslikus kommunismis.

Üha suuremat rõhku pannakse õppejõudude metoodilisele tööle. Vastavalt TPI-s kehtestatud korrale moodustab see töö õppejõu aastakoormuses kuni 20%. Uute õppeplaanide kõigis distsipliinides kinnitatakse ministeeriumis lähemal ajal uued tüüpprogrammid, mis on õppetöö korraldamisel aluseks.

Tüüpprogrammi alusel koostab kateeder õppeaine tööprogrammi, mis kinnitatakse vastavalt instituudis kehtestatud korrale.

Tööprogramm peab sisaldama tüüpprogrammi kõiki sätteid, täiendades viimast tootmise, teaduse ja tehnika uusimate saavutustega. Siin on väga tähtis tagada õppeainete vastastikune side, erialaliste teadmiste järjepidevus, vältides samal ajal dubleerimist.

Tööprogrammides määratakse õppetöö maht selle liikide järgi, laboratoorsete ja praktiliste tööde konkreetne loetelu, kursusetööde ja -projektide sisu ja koostamise metoodika. Lisatakse ka uusima lisakirjanduse loetelu. Ajajaotusel auditoorse ja iseseisva töö vahel lähtutakse tavaliselt suhtest 60% : 40%.

Vastavalt ministeeriumi eeskirjadele ja kooskõlas eksamite ja arvestuste põhimäärusega on rektori käskkirjaga nr. 353/s 21. maist 1974. a. kehtestatud eksamivõlgnevuste likvideerimise kord Tallinna Polütehnilises Instituudis, mille täitmine on tehtud ülesandeks dekaanidele ja kateedrijuhatajatele.

Põhimõte seisab selles, et eksamivõlgnevuste likvideerimine on viidud kindlale organisatsioonilisele alusele teaduskondades koostatud plaani kujul, mille täitmist nõutakse tavalise eksamisessiooni sooritamise järjekindlusega. Vastavalt kehtestatud sätetele saab eelmise sessiooni eksamivõlgnevusi õiendada 1 kuu jooksul pärast õppetöö algust. See aga ei tähenda mitte soovitust planeerida neid kuu viimastele päevadele. Kuu viimastele päevadele planeeritud eksami ebaõnnestumine viib sageli eksmatrikuleerimisele, sest langeb ära teise korduseksami võimalus. Näiteks üliõpilastel, kes on ootamatult haigestunud.

Soovin uutele üliõpilastele kiiret sisseelamist kõrgema kooli õppetöö korraldusse ja edu kõigile järgneval talvisel eksamisessioonil.

HUGO TIISMUS
õppeprorektor

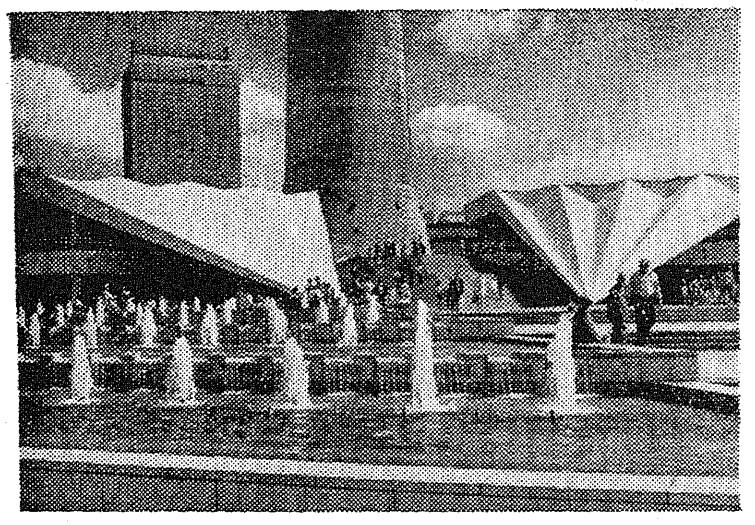

⊙ Berliin. Purskkaevud televisioonimasti lähedal.

25 aastat SAKSA DV-d

*** 7. oktoobril saab Saksa Demokraatlik Vabariik 25 aastaseks.**

Meie instituuti seovad õppetöö- ja praktikaalased sidemed Saksa DV Karl-Marx-Stadti Kõrgema Tehnikakooliga. Momendil õpib SDV-s kuus TPI elektro-automaatikateaduskonnas oma õpinguid alustanud tudengit. SDV-sse on viinud meie õppejõude nende stažeerimiskomandeeringud. Suvistel tutvumispraktikatel on meie üliõpilased peale Poola, Ungari ja Tšehhoslovakkia viibinud ka Saksa Demokraatlikus Vabariigis.

Masinatööstuse automatiseerimise kateedri õppejõud ENN HENDRE, kes naasis suvel pooleaastaselt stažeerimiselt Saksa DV Karl-Marx-Stadti Kõrgema Tehnikakooli mehhanismide teooria kateedri juurest.

● KUIDAS NÄEB VÄLJA TEIE SAKSA KOLLEEGI TÖÖPÄEV?

Üldjoontes samuti nagu meiegi oma, koosnedes kahest poolest: loengud, töö üliõpilastega, ja teaduslik uurimistöö. Vahetu õppekoormus on sealsetel kolleegidel väiksem (assistendil 10—12, dotsendil 6—8 t. nädalas) ja seega jäi päeva teine pool pikemaks — kateedri uurimissuunaga seotud ja praktikaga väga tihedalt seotud konkreetsete tööde jaoks. Palju tehakse lepingulisi töid tööstuse tarvis, perspektiivseid ja pikaajalisi töid finantseerib Teaduse ja Tehnika Ministeerium. Erinevalt meil kehtivast süsteemist ei tasustata lepingu alusel tehtud tööd eraldi, vaid see kuulub kindla kuupalga sisse ja seetõttu on iga õppejõud sellega seotud. Tähelepanu väärib just asjaolu, et teadus jõuab väga kiiresti tööstusse, uurimistöö tulemused praktikasse. Tööstusettevõtted, kes kõrgema tehnikakooli nimetatud kateedri uurimistegevust tarbivad, on näiteks arvutusmasinate tehas «Robotron», fototehnika tehas «Pentacon», mitmed tekstiilitööstuse ettevõtted.

● MIS MULJE JÄI TEILE TÄNASEST SDV TEHNIKAÜLIÕPILASEST?

Peale ametliku õppejõukontakti — eelpoolnimetatud harjutustundide andmise — käisir mõningatel üliõpilasüritustel Hea mulje jäi FDJ — (Freie Deutsche Jugend — Vaba Saksa Noorsugu) organisatsioon päevadest. Jälgisin sealsete üliõpilaste hulgas väga populaarseid diskussiooniõhtuid — meeldis väga noorte eneseväljendusoskus, mis oli ilmselt kõrgem kui meie tudengitel.

TORE ALGUS

24. september sai sel õppeaastal filmiklubilaste esimeseks kogunemispäevaks. Traditsiooni kohaselt jälle teisipäev.

Rahvast oli palju.

Mis toob siis noori meie filmiõhtutele? Mille poolest üldse erinevad TPI filmiklubi igateisipäevased õhtud tavalistest kinoseanssidest?

Loomulik on filmide hoolikas valik, kuid suur osa õhtu huvitavamaks ja sisukamaks muutmisel on kahtlemata ka külalistel — lektoritel.

Parim võimalus on muidugi kuulata autori enda sõnavõttu enne tema filmi vaatamist. See just nagu häälestaks vaatajat enne teose läbivaatamist.

Avaõhtul olid klubi külalisteks üks tuntumaid multiplikaatoreid Nõukogude Liidus G. Hržanovski toreda «Sojuzmultfilmi» nuku- ja joonisfilmide programmiga ning mängufilmide režissöör V. Bogin oma viimati valminud filmiga «Otsin inimest».

Seega andis TPI filmiklubi septembrikuu viimasel teisipäeval hoo sisse eelseisvale filmiaastale. Loodetavasti toob aasta kõigile filmisõpradele kaasa uusi huvitavaid leide: Programmiga peaksid rahule jääma kõik: nii klassika sõbrad kui ka filmikunsti uusimate saavutustega kohtumist ootavad klubilased.

Kohtumiseni teisipäeviti!

REET RISTLAAN
TP-11

TPI trüki- ja kirjastusosakonna väljaandel ilmus

V. Heinrichsen. **Raadiotehnilised ahelad II.** Tallinn, 1974, 104 lk., 500 eks., 57 kop.

M. Saarepera. **Töö statistika.** Tallinn, 1974, 92 lk., 800 eks., 49 kop.

A. Kudrjavtseva. **Kapitaalmahutuste planeerimine ja finantseerimine.** Tallinn, 1974, 72 lk., 500 eks., 38 kop.

Praktilisi töid üldises keemias. Tallinn, 1974, 172 lk., 2000 eks., 78 kop.

R. Mosberg. **Programmeeritud laboratoorsete tööde juhend metallograafias.** Tallinn, 1974, 86 lk., 1000 eks., 15 kop.

E. Kärike. **Elektrizitätswirtschaft.** Tallinn, 1974, 100 lk., 500 eks., 19 kop.

Методика химического анализа золотых отложений, образующихся на поверхностях нагрева котельных агрегатов при сжигании сернистых мазутов. Tallinn, 1974, 24 lk., 250 eks., 12 kop.

Т. Трофимова. **Конспект лекции по общему курсу физики I.** Tallinn, 1974, 168 lk., 1000 eks., 1.20

В. Михкелсон. **Методические указания к практикуму по синтезу органических препаратов.** Tallinn 1974, 104 lk., 500 eks., 60 kop.

Сборник статей по химии и химической технологии XXIV. № 356, Tallinn, 1974, 156 lk., 350 eks., 73 kop.

Сборник статей по химии и химической технологии XXIV. № 359. Tallinn, 1974, 116 lk., 350 eks., 56 kop.

Труды по строительной механике. Сборник статей V. Nr. 360, Tallinn, 1974, 70 lk., 350 eks., 30 kop.

Судовые силовые установки. Сборник статей VII. Nr. 361. Tallinn, 1974, 84 lk., 350 eks. 40 kop.

Сборник статей по машиностроению XI. Nr. 365, Tallinn, 1974, 92 lk., 350 eks., 45 kop.

TPI TRÜKI- JA KIRJASTUSOSAKOND

Ühiselt veedetud päevad

1

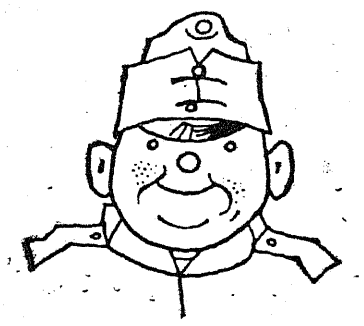

ENE ILISON

●Kellele ei meeldiks reisimine? Meile, kümnele juba staažikale või selle poole püüdlevale majandusinimesele said rongides, ettevõtetes, mägiteedel, Praha vanalinnas jne. jne.

ÜHISELT VEEDETUD PÄEVAD

selle suve toredaimaks mälestuseks. Rõõm on suurem sõpradega jagatult. Hea lugeja, elame siin koos läbi meie praktikateekonna läbi Slovaki- ja Tšehhimaa, mis tegelikult algas 2. juulil Balti jaamas ning lõppes 25. juuli õhtul sealsamas, mõtetes aga palju varem ja vist ei lõpegi.

Elamusi meie teel oli väga mitmesuguseid. Esimesed nendest: taksosaba Moskvas Leningradi vaksali ees ja kunstihuviliste järjekord Puškini-nim. muuseumi ukse taga «Mona Lisa» juurde. Omamoodi «elamuseks» kogu reisi jooksul olid meie kohvrid, mis sisaldasid peamise oma mahust söödavat ja alles seejärel mittesöödavat kraami. Toidu sõime kõik ära, riideid kandsime maksimaalselt seljas, sest vaatamata geograafiliselt lõunapoolsemale asendile olid Tšehhoslovakkias sellel suvel erakordselt jahedad ilmad. Haigeks keegi ei jäänud, isegi nohu kummalisel kombel ei saadud, kaasavõetud arstirohud tõime kõik tagasi.

Rongirataste muusika saatel möödusid meie reisi kaks esimest päeva. Tallinn—Moskva—Tšop—Poprad. Meelde on jäänud Karpaadid — nii mõnelegi meie seast esimesed tõelised mäed (v. a. Suur-Munamägi 317 m). Vaadatud sai ikka ühelt ja teiselt poolt rongiaknast, sealt, kust ülevaade parajasti parem oli. 5. juuli varahommikul, kell 2 ja 15 minutit kohaliku aja järgi (see on meie ajast 2 tundi taga) tegime esimesed sammud Tšehhoslovakkia pinnal, Popradis. Siis veel paarkümmend minutit sõitu Kežmarokki ja lõpuks ometi saime pea padjale. Aktiivne tegevus algas umbes kuue tunni pärast. Mikrobussidega sõidutati meid Spišske Bystré põllumajanduskooperatiivi. Mida seal kuulsime?

Ilmastikutingimused on nendel aladel tänu ligiduses asuvatele Kõrg-Tatratele väga Eesti moodi. Seetõttu tegeldakse esmajärjekorras loomakasvatusega, põllumaad on kogu pindalast vaid 14%. Arvulised töötulemused: teraviljasaak 27—30 ts/ha, kartulisaak 200 ts/ha, igalt lehmalt 2500—2600 l piima aastas, lihaloomade päevane juurdekasv 700 g.

Tööd tehakse 800—1000 meetri kõrgusel üle merepinna ning raskete tingimuste tõttu saadakse riiklikku dotatsiooni.

Pärast kuivati tööga tutvumist ja kosutavat lõunasööki sõidutati meid mikrobussidega Starý Smokovecisse. Algas tutvumine mägede ja seal rändavate inimestega. Köisraudtee vedas meid jahukottidena Hrebienokisse. Milline avarus! Olime 1263 meetri kõrgusel. Ühel pool mäetipud ja mäekülgedel sinetavad metsad, teisel pool all silmapiiril laiuv Slovakkia. Meie ümber askeldas mägedes kõndiva inimese väärikusega suur hulk sportlikult riietatud noori ja vanu. Oli pisikesi 6—7 aastaseid marakratte, ilmtingimata tuttmüts peas, oli ka soliidselt jalutavaid vanapaare, tihti matkasaabastes ja põlvpükstes.

Alustasime «jalutuskäiku» piki Studený jõe kallast. Imetlesime kristallpuhta vee keerlemist Studenovdské ja Obrovský koskedel ja aina läksime ja läksime. Tagantjärele kaardi pealt vaadatuna ei olnud käidud maa sugugi pikk, kuid ära väsitas. Viie kilomeetri järel tõusime umbes 500 meetrit, jõudsime mägimändide kasvualale. Kõrgemad mäetipud — Lomnický (2632 m) ja Kažmarský (2558 m) olid pilvedesse kadunud. Skalnaté järve, meie esimese päeva teekonna lõppsihti, ümbritsesid juba ainult kivid. Olime 1751 meetri kõrgusel. Allatulek pakkus mõnu. Istusime rippteegondlisse ja 20 minuti pärast oli ronimisvaev märkamatult nulliks muutunud — Tatranská Lomnica asus «ainult» 800 m kõrgusel üle merepinna.

Järgmisel päeval alustasime Štrebske Plesost, sõitsime ripptoolidega suusahüppetorni juurde mäe otsa. Vastupidavamad ja uudishimulikumad, kes igatsesid veel suuremaid kõrgusi, ronisid mööda treppe ka torni tippu. Seejärel siirdusime Popradské Pleso järve poole. Mägedesse rajatud turismiradu juhatavatel viitadel ei märgita mitte eesootavaid kilomeetreid, vaid jalutamise aega tundides. Kahe järve vahemaa oli 1,5 tundi. Teel nägime lund ja pidasime maha korraliku lumesõja. Popradské Pleso lähedal asub sümboolne mälestuspaik mägedes hukkunud alpinistidele. Kivide külge on kinnitatud plaadikesed julgete meeste nimedega. Kurb oli. Mäed tuletasid meelde, et nad pole alati lahked ja armulikud. Ja ikkagi jätsid nad me kõigi südameisse pisikese igatsuse kord veel naasta avastama uusi tippe, esialgu küll ohutust kaugusest.

Kolmas Kežmaroki päev algas tugeva tuule ja vihmaga. Mägedesse minek laideti kohalike teadjamate meeste poolt maha ning päeva täitmiseks otsustati sõita vaatama Levočat, linna, millel on seljataga sündmusterohke keskaegne ajalugu.

Astunud pärast tunniajalist bussisõitu linna peatänavale, sattusime inimmassi, mis liikus kindla sihiga ühes suunas. Mõninga küsitlemise järel sai selgeks, et toimub ristikäik. Olime sattunud nagu ajalukku: slovaki maanaised rahvariideis, keskealised ja nooremad linnaelanikud pühapäevariietuses. Poole tunniga kõndis linn tühjaks. Ainult tänavate ääres seisvad autod kinnitasid äsjast rahvarohkust.

⊙ Meie — Chebi tänaval.

⊙ Foto: RAIVO MITT (TM-91).
⊙ Švejigi joonistas KADRI REMMEL.

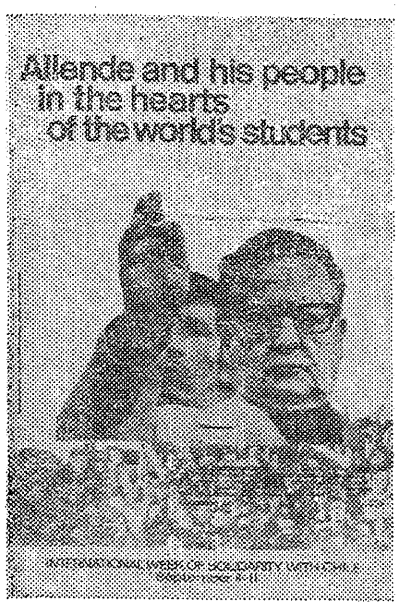

Pindala: 756 900 km².
Rahvaarv: 9,8 milj.
Santiago: 3,2 milj. el.

1970. a. presidendivalimiste ettevalmistamine teravdas poliitilist võitlust Tšiilis. Töölised koondusid.

1969. a. lõpus töötati kommunistliku partei jõupingutuste tulemusena välja Rahvaühtsuse programm — maa kõikide progressiivsete jõudude programm.

1970. a. 4. novembri valimistel sai kolmest kandidaadist enam hääli SALVADOR ALLENDE — Rahvaühtsuse bloki kandidaat.

***1970. a. novembris** anti Tšiili linna La Serena ühele tänavale ja väljakule V. I. Lenini nimi.*

Uude valitsusse kuulusid Rahvaühtsuse bloki kõigi poliitiliste suundade esindajad. Valitsuse programmis oli ette nähtud natsionaliseerida põhilised loodusrikkused, natsionaliseerida väliskaubandus ja suured kaubanduskeskused (ettevõtted), süvendada kristlike demokraatide valitsuse poolt alustatud agraarprogrammi, viia läbi mitmed sotsiaalset ja kultuurilist laadi üritused tervishoiu, elamuehituse ja hariduse alal, välispoliitikas arendada heanaaberlikke suhteid kõigi maailma maadega, pooldada enesemääramise õigust, võidelda rahvaste rahvusliku vabastamise ja sõltumatuse eest, rahu eest kogu maailmas.

11. 09. 73. — sõjaväeline riigipöörde. Võitluses langes, relv käes, Salvador Allende (tapjaks osutus ohvitser Garrida).

Siseminister CARLOS PRATS, endine maavägede ülemjuhataja, juhib vastupanuliikumist.

18. 09. 73 — loodi Tšiili Patriootlik Vabastusrinne, mille eesotsas on endine Tšiili suursaadik Kuubas JUAN ENRIGUE VEGA ja rahvaühtsusvalitsuse mäetööstuse minister JORGE ARRATE.

19. 09. 73 — Ülemaailmne Rahunõukogu tegi ettepaneku kuulutada 11. oktoober rahvusvaheliseks SALVADOR ALLENDE mälestamise päevaks.

Fašistlike režiimide kehtestamise poole pöördub monopolistlik kodanlus siis, kui ta ei ole enam võimeline valitsema demokraatia vahenditega. Kaasaeg kinnitab maailmasõdade vaheline perioodil tekkinud fašismi määratluse. GEORGI DIMITROVI poolt formuleeriti see 1935. aastal nii:

«Fašism võimul — see on kõige reaktsioonilisema, kõige šovinistlikuma finantskapitali avalik terroristlik diktatuur.»

Fašismi areng võttis ja võtab erinevates maades erinevaid vorme sõltuvalt ajaloolistest, sotsiaalsetest ja majanduslikest tingimustest, rahvuslikust omapärast, maa rahvusvahelisest olukorrast. Selle realiseerimise üks variantidest on imperialistlike salateenistuste aktiivsel kaasabil toime pandud sõjalis-fašistlik riigipööre Tšiilis. Organiseerides terroristlikke akte, provotseerides kokkupõrkeid Rahvaühtsuse valitsuse pooldajatega, lõid fašistlikud löömamehed organisatsioonist «PATRIA ja LIBERTAD» närvilise õhkkonna riigis. Kuid on täiesti selge, et kõik hädad, mida kannatavad ultraparempoolsete diktatuuri tingimustes ühiskonna erinevad kihid, loovad objektiivsed tingimused elanikkonna enamuse koondumiseks antifašistlikule platvormile. Selle tunnistuseks, kui ebakindlad on praegu ultraparempoolsete režiimid, on Portugal ja Kreeka.

1974. a. juulis Pariisis toimunud üleeuroopalisel Tšiili solidaarsuskonverentsil ütlesid sellest osavõtjad välja mõtte fašismi vastu võitlemise ühtsuse hädavajalikkusest.

Soome KP esimees SAARINEN:

«Fašismioht võib tekkida mitte üksnes Tšiilis, vaid ka mujal, kui progressiivsed jõud ei vastanda sellele oma ühtsust.»

Hollandi radikaalide poliitilise partei sekretär KAMERMANS:

«Täna kehtestati fašistlik režiim Tšiilis. Homme võib see juhtuda kuskil mujal. Fašism, nagu teame, võib ilmuda kõige ootamatumateski vormides.»

* * *

*Inimkonna progressiivsed jõud on koondunud ühtsesse võitlusesse diktatuuri vastu Tšiilis. Ainult meie ühised jõupingutused, mis on vastandatud fašistliku diktatuuri kuritegevusele, suudavad avaldada mõju hunta juhtivatele tegelastele. Mida laiem on meie rinne, seda efektiivsem on meie võitlus. Septembrikuu on kujunenud rahvusvahelisel areenil võitluskuuks Tšiili hunta tegevuse vastu. Kõikide maade edumeelsed ringkonnad astuvad välja **julmuse vastu Tšiilis. Oma panuse selles võitluses andsid ka TPI üliõpilased. Septembrikuu eelviimase nädala jooksul toimusid kõikides teaduskondades Tšiili solidaarsusmiitingud.***

Majandusteaduskonna üliõpilased kogunesid 20. septembril, et avaldada oma poolehoidu Tšiili töölistele ja talupoegadele, kes ei ole nõus valitsevate ringkondade rahvavaenuliku poliitikaga. Huviga kuulasid meie tudengid vestlust Tšiilist ja neofašismist. Nii mõnelegi noorele inimesele sai selgeks, et ta ei tohi olla kõrvalseisja fašismivastases võitluses. TPI üliõpilaste ühine läkitus Rahvusvahelisele Üliõpilasliidule sisaldab meie kõigi suhtumist Tšiili hunta julmustesse, inimõiguste mahasurumistesse.

ELKNÜ Keskkomitee lektor Jaak Palvari (TPI ehituse ökonoomika ja organiseerimise eriala 1969. a. lõpetanu) suutis oma lühikeses kõnes selgeks teha aasta tagasi Tšiilis toimunud sõjaväelise pöörde seost neofašismi levikuga meie planeedil ja tugevdas veelgi meie veendumust, et võitlus antidemokraatlike jõudude vastu on vajalik.

IGOR MIHELSON
majandusteaduskonna üliõpilane

SINUGA, TŠIILI!

---

kitarrikaja

HELIPLAADIÕHTUD „EVAS“

Elujõu said diskoteegid 1961. aastal Prantsusmaal, kus leiti, et tantsuga kohviõhtutel võivad klubides ansambli asemel mängida ka heliplaadid. New Yorgis sai 1963. aastal pioneeriks erakiubi «LE CLUB», mis saavutas tohutu menu. Järgmiseks aastavahetuseks loeti ainuüksi Ameerika Ühendriikides juba 5000 taolist klubi. Nii algas plaadimuusika võidukäik. Muidugi jätkasid klubides esinemisi ka grupid. Nii tegi *«Whisleey-A-Go-Go»* kuulsaks ansambli *«The Doors»* (lõpetas tegevuse 1973. a., praegu esinevad liikmed grupis *«The Butts Band»*).

Meie diskoklubi alustas hooaega 15. septembril. Initsiaatoreiks TPI üliõpilased Erlend Tammenurm ja Ullo Lundström, võimendus Kalle Lotamõisa hoole all. Disko-kommenteerijatena toetamas Riho Baumann ja TPedI üliõpilane Heiki Kiidli. Pala «Epitaph» juhatas õhtu sisse, misjärel võttis piduliku avamise ette Olavi Pihlamägi, kes tutvustas klubi arenguvõimalusi.

Diskoõhtu külalisena rääkis Enn Bekker taoliste õhtute korraldamisest Saksa FV-s.

Õhtu naelaks oli vestlus-kohtumine eesti tuntud helilooja Gennadi Tanieliga, kes Liepaja festivali «Merevaik 1974» žürii liikmena tutvustas konkursilt meelde jäänud huvitavamaid ansambleid. Meie «Andromeeda» sai estraadiansamblite seas II koha.

Üldkokkuvõttes ei leidnud Liepajas äramärkimist küll üksi meessolist. Võimutsesid naishääled. On Eestiski ansambli «Merl» hiljutine populaarsus seda näidanud.

Meeldivaks üllatuseks oli noortegrupp Kaunasest — žüriiltki sai ta teenitud esikoha. Ansambel on võrdselt kandev nii vokaalis kui instrumentaalis. Nende esinemist võis lugeda pärliks. Õnnestunult sulatati terviklikku pilti kolm naishäält (nende hulgas ka ansambli juht Aida Zabotkaite, kes peale hääle üllatas ka oma flöödikäsitlusega). Instrumentaalsaade taotles samas kontrastiks jõulist *jazz-rocki* mõtestamist helikeeles. Žürii ainsa eripreemia sai grupi trummimees, kes haarava mängulaadiga viis võrdlused *Buddy Milesi* mängustiili juurde. Ansambel tuleb peagi esinema ka TPI aulasse. Kõigil on võimalus üllatuda Leedu noortemuusikast. Oleks aeg meilgi üle saada vaid tantsuõhtute propageerimisest. Tuleb hoolitseda gruppide mängutaseme tõstmise eest festivalide-võistlusesinemiste korraldamisega. Ainult meelelahutusjalakeerutusega ei kasvata muusikalist maitset.

Toredat kohtumist sisustas «Poppeli» (laulude järjestamine), milles Gennadi Taniel andis esikoha grupile «Emerson, Lake & Palmer» — («Jerusalem»). Häälte kokkulugemine tõi esikoha *rock*-palale «Down By the Lazy River» (Osmonds).

Edasistest kavatsustest: G. Tanielil on ettevalmistamisel kava kolmiklinna kolme autori (Leedust, Eestist ja Lätist — viimast esindab Raimond Pauls) kontsertturneeks.

Õhtu pakkus huvitavat ka ekraanilinalt. Heino Maripuu vahendusel saime näha lemmikgruppide esinemisi. Kahtlemata diskoõhtud võidaksid, kui oleksid eraldatud tantsuõhtud ja kohtumisõhtud, kus kuulatakse muusikat. Tantsusaaliks vajab klubi paremat helivõimendust. Helitehnik püüdis õhtu kordaminekuks anda parima, kuid üliõpilased üksi ei suuda end tehnikaga piisavalt varustada. Jääme toetust lootma.

Uute kohtumisteni «Evas».

R. PAUMANN

Silmaringiks

„Kirjutamine on väsitav töö...“

Agatha Mary Clarissa Christie, kirjanduse audoktor, Inglismaa kuningliku kirjandusühingu liige, sündis Torquay's 15. septembril 1890. Aastal 1914 abiellus ta ohvitser Archibald Christie'ga, kellest läks lahku 1928, neil oli üks tütar. 1930. aastal abiellus Agatha sir Max Mallowaniga, silmapaistva inglise arheoloogiga. Agatha Christie esimene raamat ilmus Inglismaal 1920. Inglise KES ON KES teatmeteos mainib Agatha Christie kirjutatud 85 raamatut ja 17 näidendit. Paljud tema raamatuist on filmitud, viimati «Ida kiirrongi mõistatus». Oma harrastustena nimetab Agatha Christie lugemist, reisimist ja ujumist.

Praegu elab Agatha Christie kõrvaletõmbunult oma kodus Berkshires. Seal ajakirjanikule antud intervjuust pärinevad detektiivkirjaniku vastused.

Arvan, et kirjutamine on nüüd kergem, kui see oli noorelt. Vist sellepärast, et suur osa kirja pandavast sünnib enne minu peas — kujutlen loo valmis ja naudin seda. Noorelt tahtsin kohe kirjutada, aga vaevalt alanud, märkasin sageli, et ei tule sellest midagi, inimesed poleksid kunagi rääkinud nii; et mu raamatusse on vaja teisi inimesi, kellest isegi veel küllalt ei tea.

Loo valmimise algupoolel teen märkmeid. Need on mälu virgutamiseks. Kõige parem on minna siis, kui raamat on alustatud, pikale jalutuskäigule. Oma esimese raamatu kirjutasin jalutades piki Dartmoore'i, kui mul oli kahenädalane puhkus haiglast, kus tollal töötasin. Käisin ringi ja rääkisin omaette. Õel oli kombeks mulle mõnikord öelda: «Näid ikka idioodina küll, kõnnid mööda tänavat ja räägid iseendaga.» Mina vastasin, et inimene kipub asju unustama, kui ta ei kuule neid valjusti lausutavat.

Päris vanas eas hakkasin harrastama aednikuametit. Nüüd on meil suur aed, kus ma sageli jalutan ja saan rahus vestelda oma raamatute tegelastega. Kui midagi oma elus kahetsen, siis seda, et oleksin võinud rohkem tegelda muusikaga. Armastan väga ooperit, eriti Wagnerit. Noorena isegi õppisin laulmist, mul oli hele sopran. Meeldis ka klaverimäng, kuid olin liiga närviline ja uje, et minust oleks saanud pianist. Ma ei suuda avalikult esineda ega hooli eriti avalikkusest. Meenub üks kentsakas juhtum. See oli kaksteist või viisteist aastat tagasi. Üks minu sõpru korraldas sünnipäevapeo, ta helistas mulle ette ja ütles: «Meil on siin väga tore tort ja me tahaksime fotot, millel sina seda torti lahti lõikad. Kas oled nii kena ja tuled pool tundi enne algust, siis võtame pildi enne.» Ütlesin, et miks mitte. Ja nii ma läksin, tuli vihane uksehoidja, vaatas mind ja ütles: «Kahju küll, aga sisse te ei pääse. Kedagi ei lasta sisse veel vähemalt pool tundi.» Niisiis viskas ta mu välja. Mu sõber oli muidugi raevunud. Ta ütles: «Miks sa siis ei öelnud, et sind oodati?» Aga mina olin nii arg, et ei saanud seda öelda. Lõpuks tuli keegi mind väljast otsima ja viis sisse. Teatriringkondades räägitakse praegugi veel seda lugu.

Kes tahab kirjutama hakata, sellele ütleksin nõuandena, et on vaja olla tõsiselt huvitatud kirjandusest. Saan palju kirju, kus minult nõu päritakse. Paljudes kirjades on niisama tühja-tähja. Inimesed tahavad teada saada mu lemmikvärvi ja muud sellist, mis õigupoolest on mu oma asi. Aga kui keegi küsib kirjutamise kohta, annan meeleldi nõu.

Kirjutamine on väsitav tegevus. See väsitab nii selga kui sõrmi. Mõnikord on mul sõrmedel kirjutamisest mõhnad ja mul on raske kasutada kirjutusmasinat. Diktofoniga on kergem, kuigi siis jälle hakkab muret tegema, et mida ma õige räägin. Tundub, et kordan ennast, ja nii sageli juhtubki. Siis pean asja parandama.

Möödunud aastal kirjutasin raamatu, mis ilmub nüüd novembris. Tõenäoliselt olen läinud laisemaks. Olen 83 aastat vana. Mis rõõm ongi olla 83-aastane, kui ei või puhata kirjutamisest ja muust?

«Uusi Nainen»,
nr. 32, 1974.

TULE
LAULMA
TPI
AKADEEMILISSE
MEESKOORI

● KAUPO POLLISINSKI ●
● ALAR KIVILO ●

SEMESTRI *hindeks* „VÄGA HEA“

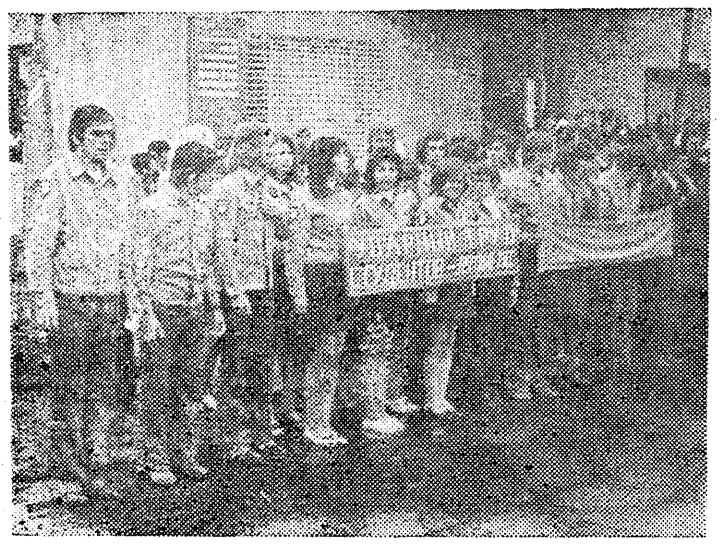

⊙ Töösuve avamine Gagarinis.

Selle suve lõpul oli EÜE-l jällegi põhjust rõõmu tunda. Üheteistkümnendal töösuvel ületas meie tudengite ehitusfirma piiri, mida veel aasta tagasi unelmpiiriks nimetati. Jälgides EÜE arengut aastast aastasse, mõtiskled üha rohkem probleemi kallal: kus on siis see tegelik (võimete) piir, kus EÜE oma tegevuses pidama jääb (säilitades praeguse arvukuse ja töö suhteliselt kõrge kvaliteedi)?

Kas pole veidi kummaline, et enam-vähem sama suure liikmeskonna juures kasvab toodang igal aastal keskmiselt 600 tuhande rubla võrra? Olgu sellega, kuidas on, üks erinevus oli tänavusel EÜE suvel, eelmistega võrreldes, siiski olemas: 80 tuhat rubla ehitusmaleva kogutoodangust oli **Gagarini** rühma plaanis.

Gagarini rühmast on juba mitmel korral juttu olnud ja ilmselt on aeg seletust anda, miks seda juttu kauge Smolenskimaa rajoonikeskuses töötanud rühma ümber ikka veel on ja ka edaspidi tuleb.

Seal asub Juri Gagarini memoriaalkompleks, mis on Üleliidulise Üliõpilaste Ehitusrühma lööbkobjekt.

Miks on see vastutusrikas ülesanne just üliõpilaste täita?

Memoriaalkompleks, idee ja idee lahendus on üliõpilaste poolt (Moskva Riiklik Ülikool). Kompleksi ehitavad peaasjalikult üliõpilased ja ehitust finantseerib põhiliselt Üleliiduline Üliõpilaste Ehitusmalev. Muidugi ei jää kõrvale ka riiklikud ehitusorganisatsioonid, kuid üliõpilaste arvele kantakse igal aastal kenake summa kapitaalmahutusi (umbes 1,3 miljonit rubla). Tänavu juba neljandat aastat sõitsid siia kokku ehitusrühmad kogu Nõukogude Liidust. Esmakordselt oli esindatud ka EÜE.

3. juulil 1974 startis Tallinnast Balti jaamast 40 eesti tudengit marsruudil Tallinn—Moskva—Gagarin. Kaasa anti soojad sõnad ja head soovid. Kaasa võeti omamoodi teadmatus sellest, mis ees ootab, tahe väga palju ja väga head tööd teha ning soov EÜE firmamärki kõrgel hoida. Põues oli ka väike kartus: kas õnnestub staažikate gagarinlaste hulgas uustulnukana väärikalt esineda.

Pikk rongisõit oli omamoodi kasuks. Juba enne sihtkohta jõudmist oli rühmas märgata nelja eesti suurkooli (TRÜ, TPI, TPedI, TRK) tudengitest moodustatud rühmas ühtse kollektiivi tekkimist. See oli hea enne.

4. juuli. Poolteist ööpäeva rongisõitu oli seljataga.

Gagarini linna raudteejaam. 40 eesti tudengi näolt on lugeda omajagu üllatust. Linn on oodatust tagasihoidlikum ja kipub mõttes ühte ritta suuremate küladega. Aga sest pole miskit. Kui linn praegu ongi veel väikesevõitu, siis on tudengite ülesandeks anda talle uus nägu — maailma esimese kosmonaudi mälestusele vääriline.

Esimene mulje oli tegelikult üsna petlik. Gagarini linna TSN TK esimees ANATOLI FJODOROV ütles kohe, et praegu on linn veel oma arengu algstaadiumis, kuid varsti peab ta saama tõesti kena väikelinna ilme ja üliõpilaste abiga see kindlasti ka teostatakse.

Raudteejaamast internaatkoolini, kus oli organiseeritud meie eluase, oli tubli 20 minutit kõndida. Ega midagi — pambud selga ja läki! Meie käsutuses 2,5 tuba: üks 16-le tüdrukule, teine 24 poisi jaoks. Kolmandast toast pool puhkenurgaks. Puhketoas olime «kaasüürnikud» Bakuu üliõpilastega. Niisiis said kokku lõunamaine kuum temperament ja põhjamaine rahulikkus, (mis hiljem, tõsi küll, üsnagi küsitavaks muutus — teatavasti pole ju üliõpilastel kombeks vaikselt nurgas istuda). Igal juhul olid meie suhted naabritega head.

Elamine sisse seatud, oli aega ringi vaadata. Internaatkool oli nagu suur mesilastaru, sagimist kõik kohad täis. Ja ega saagi teisiti olla, kui koos on ligi 700 noort inimest. Iga vabariigi rühm püüdis oma eluruumidele anda võimalikult oma näo ja ega see suur püüdmine meistki mööda läinud. Leedu rühm seadis sisse kohvibaari «RIDZENE». Lähtudes Eestis praegu valitsevast suurmoest ehitasime oma puhketuppa kamina, mille ümber oli päris mõnus harvu puhkehetki veeta. Igal juhul ei jäänud me ainukesteks oma «kaminatule» nautijaiks, külalisi oli kõikjalt, ka laagri staabist.

Ringivaatamiseks polnud erilist võimalust, sest, ausalt öeldes, rühm magas reisiväsimust välja. Toad oli vaja korrastada ja tegemist jätkus õhtuni.

Järgmisel päeval, see oli laupäev, läks töö lahti. Selle päevaga üllatasime linna — vagunitest laadisime maha 320 tonni (!) killustikku, ja seda mõne tunniga. Töötasid ainult 12 poissi.

⊙ Juri Gagarini ema Anna Timofejevna Gagarina — linnas lugupeetud inimene.

Oktoobri ekraan

TPI FILMIKLUBI

Oktoobris tuleb Tallinna ekraanidele 20 uut täispikka mängufilmi. Allpool mõned tuumakamad neist.

«RÖÖVIMINE PARIISIS». Kaks seeriat. Prantsuse. Režissöör I. Boisset. Kaasakiskuv film poliitilise detektiivfilmi žanrist. Aluseks reaalsed faktid, mis räägivad silmapaistva tegelase Ben Barka röövimisest ja mõrvast. Peaosas tuntud itaalia näitleja Gian-Maria Volonte.

«KAMO VIIMANE KANGELASTEGU». «Armenfilm». Rež. S. Kevorkov. See film, mis viib lõpule triloogia kuulsast inimesest, räägib nõukogude võimu vastu suunatud kontrrevolutsioonilise sepitsuse likvideerimise kangelaslikust operatsioonist.

«MOSKVA, MU ARM». NSV Liit—Jaapan. Rež. A. Mitta. Noor jaapanlanna sõidab õppima Moskvasse koreograafiakooli. Siin kogeb ta esimesi loomingurõõme, sõprust, armastust. Kuid kohutav haigus — Hirošima tragöödia tagajärg — tapab neiu.

«TAGASIPÖÖRDUMIST EI OLE». «Mosfilm». Rež. A. Saltõkov. Selles A. Kalinini samanimelise jutustuse järgi seatud filmis on juttu avara ja kauni hingega naisest, armastusest ja inimsuhete keerukusest. Peaosas Nonna Mordjukova.

«VEEL VÕIB JÕUDA». Gorki-nim. stuudio. Rež. I. Gurin. Meie kaasaegse kahe päeva lugu.

«SUURE JUTUSTAJA SALADUS». Tšehhoslovakkia. Rež. K. Kachyna. Film on pühendatud «lõbusa jutustaja» Aleksander Dumas'-isa eluteele.

«KÕIGELE VAATAMATA». SDV. Rež. G. Rein. Filmis näidatakse kaht aastat Karl Liebknichti elust, sündmusi saksa revolutsioonist ja saksa töölisliikumisest.

* * *

21. kuni 28. oktoobrini kestab kinos «Eha» Usbeki filmide dekaad, mille raames on võimalik näha filme «Mu hea poisu», «Pluss üks», «Üksi inimeste keskel».

TPI FILMIKLUBI

Kaader filmist «Tagasipöördumist ei ole.»

Kontsertlaval „ORNAMENT“

22. septembril oli kontsertlaval Gunnar Graps ja «Ornament». Kuulajateni suurema mõttelaengu toomise nimel kasutati esmakordselt luulekava ja muusika sümbioosi. Üllatas ju kunagi «Ruja», kasutades saatepartiis kammerkoori. Siinkohal J. W. Goethe võrdlus (küll maalikunsti kohta) väikese asendusega: «Sõna ja muusika on korrelaadid, mis teineteist lakkamatult otsivad, nagu metroopidest ja võrdlustest hõlpsasti näeme. Ikka on olnud nii, et mida kõrva lausutakse või lauldakse, see peab samal ajal ka silme ette tulema.»

Tore, et meil jätkuvad otsingud kuulajaile muusikapiltide maalimiseks kontserdilavalt. Seekord oli eri palade sideaineks luulevalik Peeter Volkonski ettekandes. Estraadilavalt paistab laulu tekst iseseisva mõtte kandjana harva silma (vt. T. Sarv, «Sirp ja Vasar», 13. 09. 1974). «Ornament» on pakkumas enamat, avades mõtetele fantaasiaväravad. Kuuldud palade hulgas oli kaks lausa uutki. Aegamisi näivad meiegi grupid üle saavat lavastambist, pürgides vabama ettekande poole. Loodame uusi õnnestumisi muusika publikuni toomise otsingutel.

H. UMA

sport

VÄLK-TURNIIR

Tänavu toimusid võistlused traditsiooni kohaselt I kursuse õpperühmade vahel TPI Kopli võimlas. Osavõtjaid meeskondi oli 40. Iga teaduskond selgitas oma parima, kes vastavalt loosile kohtus finaalis teise teaduskonna võitjaga. Õiguse mängida finaalis said MM-18, LI-11, AA-11, KO-11, TM-11 ja E-11.

Mängude tase võrreldes möödunud aastaga oli ühtlasem. Seda näitavad ka tagajärjed. Nii kohtumises LI-11 ja E-11 vahel otsustas vabavisete lisaseeria, sama juhtus ka AA-11 — TM-11 omavahelises mängus. Seekord osutus parimaks ühtlasem LI-11 meeskond koosseisus M. Jõgioja, T. Laanesoo, T. Tooma, T. Šeltin ja T. Tago. Järgnesid E-11, AA-11, TM-11, MM-18 ja KO-11.

J. LÕSSOV
NSVL teeneline meistersportlane, võistluste peakohtunik

SEMINAR

Esimese kursuse spordiorganisaatorid ja teaduskondade kehakultuurinõukogude esimehed viibisid 27.—29. sept. TPI spordilaagris Kloogal.

Kolme päeva jooksul kuulati loenguid kehakultuuri- ja sporditöö organiseerimisest, näitagitatsiooni korraldamisest, matkaspordist ja kehaliste harjutuste mõjust organismile. Teooria kõrval tehti ka aktiivset sporti.

Lauatennises oli pidevalt «võitja lauas», koroonas aga käisid võistlused veel peale öörahugi. Korvpalli välkturniiri võitis elektro-automaatika võistkond, jättes teiseks elektro-energeetika võistkonna.

Seminar-laager aitas noortel spordiorganisaatoritel tutvuda üksteisega ja oma teaduskonna hooldusõppejõuga.

V. TOPAASIA

PUHKEÕHTU

Reedel, 5. oktoobril kell 19.30
Tammsaare tee 135
PUHKEÕHTU TUDENGITELE
60 kop. + üliõpilaspilet
Pääsmed A5-104

Vastutava toimetaja aset.
M. RANDVEER

«Таллинский политехник», орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk 40/42.

Hind 2 kop.

MB-08372

Tell nr. 1778.

Toimetuse aadress: Tallinn, Ehitajate tee 5. TPI, 5. korpus, tuba 410. Tel. 532-723.